

за довършване на това и онова. Начовичъ билъ у Цанкова, той му казалъ, че хората очевидно сж много раздразнени, изглежда, каже, че въ първото Народно събрание много неприятности сж понесли. Икономовъ телеграфиралъ на нѣколко

Митрополитъ Симеонъ

мѣста, обаче официално не мисли още нищо да съобщава, ще работи и подписва още, докато трае кризата. Начовичъ си отиде. Имахъ продължителенъ разговоръ съ Симеона, добъръ човѣкъ, сухъ и високъ, прозорливъ, духовитъ и образованъ, много интеллигентно филантропично око, приятенъ гласъ, добъръ ораторъ. *Esprit saillant* [отличенъ умъ]. Знае французки. Говорихме много за България (Икономовъ — ние сме били постоянно такива, грѣшката е тамъ, че нѣкои наши съотечественици сж ни рисували предъ г-на Иречека въ красиви бои, въ друго неистинско освѣтление), за училищата, инспекторитѣ, Дриновата система, полуобразованитѣ, българска

Митрополитъ Григорий

география за училищата, педагозитѣ. Воспоминанія изъ современной Болгарии. По-късно дойде Григорий Русчушки, малъкъ, сухъ, разчорлени бѣли коси, малка брада, като езуитинъ, донѣкъже като *Argues's*, съ него бѣше Климентъ: не съмъ вече Вашъ началникъ. — Икономовъ заспа.

На 8½ ч. отидохъ въ гостилницата, гдето бѣха Начовичъ, Тотъ, Кохъ, Краузе, Екзархъ, Агура.

Какав и кој ће бити мој будући шеф (*Schaf* [овца]) — Славейковъ, Михайловски, или Ковачовъ, Гюзелевъ?

5 априлъ, понедѣлникъ (24 мартъ). Именниятъ день на княза. Сутринта отидохъ *en parade* въ двореца. Багажътъ едва днесъ пристигна. Марко Балабановъ и Сапуновъ — Миларовъ пишатъ въ Цѣ-

локупна (пачавриоти) — Марко*) за Бурмова и Балабанова: срамота. — Турнъ Таксисъ въ Пловдивъ. — На 10¾ князътъ

*) Надъ името Марко съ друго мастило е поставенъ въпросителенъ знакъ.